

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121200233
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121200233.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: R., proti žalovanému: Q., o zaplatenie 7.795,09 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. augusta 2021, č.k. 18Csp/3/2021-80, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému proti žalobcovi **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 7.795,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.795,09 eur od 01.01.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania, dôvodiac tým, že so žalovaným ako spotrebiteľom uzavrel dňa 04.01.2013 zmluvu o l. XXXXXX, na základe ktorej mu poskytol finančný úver vo výške 28.600,- eur s dobou splatnosti 72 mesiacov, fixnou úrokovou sadzbou vo výške 9 % ročne, výškou RPMN 9,69 % a priemernou RPMN vo výške 15,23 %, ktorý úver bol účelovo viazaný na financovanie časti obstarávacej ceny osobného motorového vozidla zn. I. I., ktoré žalovaný osobne prevzal. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok po dobu viac ako 3 mesiace, listom zo dňa 12.01.2018 mu oznámil, že úver predčasne zosplatnil a zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy a oznámil mu začatie výkonu záložného práva, zriadením ktorého bol dlh zabezpečený. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil a neodovzdal ani dotknuté vozidlo. Precizoval, že žalobou uplatnená suma 7.795,09 eur predstavuje nesplatenú časť istiny úveru vo výške 5.416,34 eur, dlžnú čiastku splatnú ku dňu predčasného zosplatnenia úveru vo výške 2.015,89 eur a náklady spojené s predčasným zosplatnením úveru vo výške 362,86 eur. Nesúhlasil, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z., keď v zmluve je jasne a zrozumiteľne označený veriteľ so všetkými svojimi identifikačnými údajmi, vrátane identifikačných údajov spoločnosti finančného agenta. Okrem toho je v zmluve označená aj osoba predávajúceho. Má za to, že v prípade, ak sú v zmluve uvedené tieto údaje, je zrejmé, tak by sa mal spotrebiteľ obrátiť so svojou reklamáciou, či sťažnosťou, či už vo vzťahu k poskytnutej finančnej službe alebo k predmetu predaja. Žalovaný žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Nespochybňoval uzatvorenie zmluvy. Namietal však, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z., v konkrétnosti absentuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, pričom zákon kladie dôraz na uvedenie ako adresy veriteľa, tak aj adresy pre uplatnenie reklamácie. Ak by sa pripustil opak, legislatívne vyjadrenie náležitosti podľa písm. c/ by strácalo zmysel. Vzhľadom na absenciu tejto náležitosti má za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mu poskytol úver

vo výške 28.600,- eur a celkovo mu zaplatil sumu 29.431,44 eur teda mu nič nedlhuje. Súd za účelom prejednávania veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalovaný, hoci predvolanie mal riadne a včas doručené. Svoju neúčast' včas neospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadaval, súd preto prejednal vec v neprítomnosti žalovaného, pričom prihliadol na obsah spisu.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako spotrebiteľom dňa 04.01.2013 zmluvu o l. č. XXXXXX, ktorej predmetom bolo financovanie predmetu kúpy, a to osobného motorového vozidla zn. I.. Kúpna cena vozidla bola dojednaná vo výške 44.000,- eur, žalovaný uhradil akontáciu 35 %, čo predstavovalo sumu 15.400,- eur. Výška úveru predstavovala sumu 28.600,- eur, úroková sadzba bola dojednaná vo výške 9 % ročne. RPMN bola stanovená vo výške 9,69 % a priemerná RPMN vo výške 15,23 %. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 72 mesačných splátkach po 515,53 eur vždy k 11. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 11.01.2013 a posledná dňa 11.12.2018. Za účelom zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy o l. č. XXXXXX zo dňa 04.01.2013 uzavreli strany zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k motorovému vozidlo zn. I.. Predmet kúpy žalovaný prevzal od predávajúceho dňa 04.01.2013. Oznámením o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 12.01.2018 oznámil žalobca žalovanému, že úver predčasne zosplatnil, a to s z dôvodu uplynutia 3 mesiacov od prvého omeškania. Súčasne ho vyzval na úhradu dlhu v celkovej výške 8.049,58 eur. Kúpnu zmluvu zo dňa 04.01.2013 predal predávajúci E. R. žalovanému osobné motorové vozidlo zn. I. za kúpnu cenu 44.000,- eur, pričom časť kúpnej ceny vo výške 15.400,- eur bola uhradená v deň podpisu zmluvy a zvyšná časť vo výške 28.600,- eur prostredníctvom úveru poskytnutého žalobcom. Z potvrdenia zamestnávateľa zo dňa 03.01.2013 vyplýva, že žalovaný v čase poskytnutia úveru dosahoval mesačný príjem vo výške 3.600,- eur.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. c/, § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, s odkazom na ktoré dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. Zmluvu, v ktorej má pôvod žalobou uplatnený nárok, posúdil ako spotrebiteľskú, neobsahujúcu obligatórne náležitosti predpísané zákonom. Zmluva predovšetkým podľa jeho názoru neobsahuje údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona). Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti argumentoval poukazom na zmluvu s tým, že tam je veriteľ označený všetkými svojimi identifikačnými údajmi a rovnako je tam označený aj finančný sprostredkovateľ a predávajúci, ktorý je okrem toho označený aj v kúpnej zmluve, a preto niet pochyb, kde v prípade potreby môže žalovaný uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, súd sa s týmto názorom nestotožnil. Zákon totiž stanovuje v § 9 ods. 2 písm. b/ zákona povinnosť označenia veriteľa a následne v písm. c/ toho istého paragrafu vyžaduje uvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť. Je preto nevyhnutné v záujme naplnenia litery zákona, aby zmluva obsahovala obidva tieto údaje, aj keď sú adresy totožné. Ak jeden z nich v zmluve absentuje, nemožno mať za to, že práve údaj nachádzajúci sa v zmluve nahrádza aj ten, ktorý v nej absentuje. Vo vzťahu k tomuto názoru poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27CoCsp/32/2020-89 zo dňa 25.11.2020. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedenej náležitosti posúdil v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona úver za bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemá nárok na žiadne úroky, ani poplatky. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 28.600,- eur, ktorý zaplatil sumu 29.431,44 eur, ktorá skutočnosť nebola stranami rozporovaná. Keďže žalovaný zaplatil viac ako bol povinný, zamietol súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú. V predmetnej veci mal plný úspech žalovaný, preto mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP, § 255 ods. 1 CSP).

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa názoru odvolateľa súd prvej inštancie pochybil pri rozhodovaní, pretože ním prijatý záver nevyplýva z vykonaného dokazovania. Súd vychádzal zo skutočností, ktoré z predložených listín nevyplývali, teda dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne aj nesprávnemu právnomu posúdeniu veci (posúdiac podľa obsahu uplatňuje dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Pokiaľ súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na zistení, že v spotrebiteľskej zmluve absentuje obligatórna náležitosť predpísaná ust. § 9 ods. 2 písm. c/ ZoSpÚ (absencia údaje o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť

reklamáciu), tak v zmluve je uvedená tak adresa veriteľa aj finančného agenta (oba subjekty v postavení predávajúceho finančnú službu - úver), tak je zrejme priamo z úverovej zmluvy kam konkrétne by sa mohol spotrebiteľ obrátiť s prípadnou reklamáciou, či sťažnosťou. Nutnosť samotnej citácie slovného spojenia adresa, kam je možné sa obrátiť so svojou reklamáciou či sťažnosťou nevyplýva z textácie zákona o spotrebiteľských úveroch a s týmto výkladom sa stotožňuje nielen rozhodovacia činnosť krajských súdov, ale aj Slovenská obchodná inšpekcia, keď považuje uvedené za splnenie náležitosti zmluvy v súvislosti s miestom, na ktorom môže spotrebiteľ uplatniť svoje nároky z väd, keďže je tak dostatočne naplnený zámer zákonodarcu, ktorým je v tomto prípade ochrana spotrebiteľa. Nepochybne, že dotknuté ustanovenie sleduje legitímny cieľ ochrany spotrebiteľa, v prípade, ak by tento mal záujem uplatniť reklamáciu alebo podať sťažnosť. V tomto prípade v zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo nielenže uvedené označenie veriteľa s jeho identifikačnými údajmi, ale aj označenie subjektu, ktorému bol sprostredkovaný daný úver, čo je finančný sprostredkovateľ so svojimi identifikačnými údajmi. Zvyčajne ide o subjekt, ktorý sa nachádza v blízkosti bydliska spotrebiteľa, a tak reklamácia či sťažnosť môžu byť reálne vybavené v mieste, ktoré je vo vzťahu k bydlisku spotrebiteľa najbližšie. Odlišný výklad popiera práva veriteľa aj samotného spotrebiteľa. Predmetom zmluvy bola finančná služba, na základe ktorej poskytol žalobca finančné prostriedky žalovanému za účelom financovania žalovaným vybraného motorového vozidla, ktoré však nadobudol žalobca na základe zmluvy uzavretej s tretím subjektom, je tak zrejme, že pokiaľ ide o reklamáciu či sťažnosť v súvislosti s poskytnutým finančným úverom, miestom pre ich riadne a včasné uplatnenie je miesto sídla veriteľa, resp. miesto sídla finančného sprostredkovateľa, ktoré oboje sú uvedené priamo v zmluve. Podľa jeho názoru ide o informácie dostatočne zrozumiteľné aj pre bežného spotrebiteľa, keďže je zrejme, ktorý subjekt a na ktorom mieste mu poskytol finančnú službu. Preto zotrváva na tvrdeniach o naplnení dotknutej obligatórnej náležitosti zmluvy vrátane ust. § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. a nie je podľa jeho názoru možné prijať záver súdu prvej inštancie o absencii práve tejto obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. absencie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V odvolaní tiež uvádza, že uplatňuje dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (existencia inej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), naplnenie ktorej však nekonkretizuje.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

8. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil, a odvolateľ ju tiež ani netvrdil.

9. V posudzovanej veci súd prvej inštancie zamietol žalobu, prostredníctvom ktorej sa žalobca domáhal zaplata sumy 7.795,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.795,09 eur od 01.01.2019 do zaplata a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby žalobcu na tom právnom závere, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany uzatvorili, neobsahuje všetky náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne neobsahuje údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona) a preto sa úver poskytnutý žalovanému považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne vzhľadom na plný úspech žalovaného, konštatoval vznik práva na jeho strane na náhradu trov konania.

10. Žalobca odvolaním v konkrétnostiach namietal správnosť záveru súdu prvej inštancie týkajúci sa absencie údaju o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona) s následkom nesprávneho posúdenia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti

úveru, uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

11. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

12. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

13. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie z dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil správne skutkové a právne závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 04.01.2013, ďalej len „ZoSpÚ“) pre absenciu obligatórnej náležitosti zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSpÚ - absencia údaju o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť), v dôsledku čoho žalobu ako neodôvodnú (po zistení, že žalovaný zaplatil na istine dokonca viac) zamietol. Rovnako správne je jeho rozhodnutie v časti trov konania, keď vo vzťahu k úspešnému žalovanému konštatoval jeho plný nárok na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP). Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa všetky vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v rozsahu vyššie uvedených záverov a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP) a v podrobnostiach na tieto poukazuje, aby nadbytočne neopakoval pre strany známe fakty plynúce z odôvodnenia rozhodnutia.

14. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu, uvádza odvolací súd nasledovné skutočnosti.

15. Nemožno pochybovať (a v odvolaní to nespochybuje ani žalobca) o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu v zmysle ustanovení § 52 a nasl. OZ založeného medzi stranami sporu zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na tento spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, v ktorom má pôvod v konaní uplatňovaný nárok žalobcu voči žalovanému, súd prvej inštancie zákonu zodpovedajúcim spôsobom, vychádzajúc z princípu ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu, posúdiac, že naň dopadajú normy spotrebiteľského práva, podrobil ex offa (tiež vo vzťahu k obrane žalovaného) prieskumu obsah zmluvy o tomto úvere z hľadiska toho, či obsahovala zákonné náležitosti. V čase uzatvorenia zmluvy platila právna úprava zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a súd prvej inštancie zo správne aplikovaných ustanovení označeného právneho predpisu platných a účinných ku dňu uzatvorenia dotknutej zmluvy aj vychádzal. Podľa dôvodovej správy k návrhu Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (po prijatí publikovanom pod č. 129/2010 Z.z.) vo vzťahu k § 9, zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má, aby spotrebiteľ získal dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí tiež údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. c/ - o adrese predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo

sťažnosť. Z vyššie uvedenej dôvodovej správy k ust. § 9 ods. 2 vyplýva účel, pre ktorý zákonodarca zakotvil požiadavku obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere - ktorým je dostatočná informovanosť spotrebiteľa o podmienkach spotrebiteľského úveru, ktorá požiadavka bola premietnutá aj do normatívneho textu - do znenia zákona.

16. V posudzovanej veci bola zmluva o úvere uzavretá dňa 04.01.2013, preto sa na ňu vzťahovali ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia tejto zmluvy, teda do 09.06.2013. V zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona sú stanovené obligatórne náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (§ 43 Občianskeho zákonníka), aby zmluva o spotrebiteľskom úvere bola perfektným právnym úkonom. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Takouto obligatórnou náležitosťou podľa písm. c/ je tiež uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ktorej absenciu ako podstatnej náležitosti v dotknutej zmluve o úvere považoval súd za rozhodujúcu skutočnosť pre záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Sankcionovanie povinnosti poskytovateľa spotrebiteľského úveru vyplývajúcej zo zákona č. 129/2010 Z. z. uvedené v § 11 ods. 1 je primerané vzhľadom k závažnosti porušenia povinnosti poskytovateľa úveru, ktorým sa zabezpečí cieľ, t.j. ochrana spotrebiteľa a tento následok odradí poskytovateľa úveru od konania, ktoré nezodpovedá cieľu a to, aby spotrebiteľovi bolo umožnené poznať podmienky zmluvného vzťahu, do ktorého vstupuje a rozsahu povinnosti plniť (rozsudok Súdneho Dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15). Keď zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 (tiež uvedenej pod písm. c/), považuje sa poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Súdnou praxou akceptovaný výklad tohto ustanovenia jednoznačne smeruje k tomu (z hľadiska objasnenia významu právnych noriem), že týmto ustanovením chcel zákonodarca postihnúť skutočnosť absencie určitých obsahových náležitostí špecifickým následkom v podobe toho, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to pri každom porušení uvedenom v § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý výklad z hľadiska sledovaného cieľa vyplýva aj z neskorších noviel tohto zákona.

17. Súd prvej inštancie teda zákonu zodpovedajúcim spôsobom si splnil svoju povinnosť ex offa, t.j. z úradnej povinnosti a bez ohľadu na aktivitu spotrebiteľa podrobiť zmluvu kontrole z hľadiska dodržania noriem spotrebiteľského práva a správne tiež vyhodnotil nesplnenie zákonom požadovanej obsahovej náležitosti v zmluve danej ust. § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z.

18. Nedôvodne žalobca v odvolaní namieta, že uvedená obsahová náležitosť bola naplnená tým, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo uvedené označenie veriteľa s jeho identifikačnými údajmi, aj označenie subjektu, ktorému bol sprostredkovaný daný úver, čo je finančný sprostredkovateľ so svojimi identifikačnými údajmi s tým, že u neho ide zvyčajne o subjekt, ktorý sa nachádza v blízkosti bydliska spotrebiteľa, a tak reklamácia, či sťažnosť môžu byť reálne vybavené v mieste, ktoré je vo vzťahu k bydlisku spotrebiteľa najbližšie. Tvrdí, že vzhľadom na to, že predmetom zmluvy bola finančná služba, na základe ktorej poskytol žalobca finančné prostriedky žalovanému za účelom financovania žalovaným vybraného motorového vozidla, ktoré nadobudol žalobca na základe zmluvy uzavretej s tretím subjektom, je tak zrejmé, že pokiaľ ide o reklamáciu či sťažnosť v súvislosti s poskytnutým finančným úverom, aj bez výslovnej formulácie miestom pre ich riadne a včasné uplatnenie je miesto sídla veriteľa, resp. miesto sídla finančného sprostredkovateľa, ktoré oboje sú uvedené priamo v zmluve, čo musí byť dostatočne zrozumiteľné aj pre bežného spotrebiteľa.

19. S argumentáciou odvolateľa sa odvolací súd neidentifikuje. Uvedenou otázkou sa vo svojej rozhodovacej praxi už odvolací súd zaoberal, dokonca v spore, ktorý sa týka identických účastníkov a totožnej zmluvy (rozhodnutie pod sp.zn. 27CoCsp/32/2020-89 zo dňa 25.11.2020 na ktoré dôvodne poukazuje tiež súd prvej inštancie) a posúdil ju nasledovne:

20. „Pokiaľ ide o náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, niet pochybností o tom, že uvedenie identifikačných údajov žalobcu vrátane adresy pri označení účastníkov úverovej zmluvy nemožno považovať za údaj, na základe ktorého by žalovaný ako spotrebiteľ nadobudol vedomosť o tom, že si u tohto subjektu môže uplatniť reklamáciu, prípadne podať sťažnosť, tak ako to vyžaduje citované zákonné ustanovenie. Uvedená náležitosť nie je splnená uvedením adresy žalobcu v záhlaví zmluvy. Neuvedením tejto adresy by dochádzalo k nenaplneniu obligatórnych náležitostí podľa

citovaného ustanovenia, keďže zámerom zákonodarcu bolo posilnenie postavenia spotrebiteľa v tom smere, aby vedel už pri uzatváraní zmluvy, kde sa bude môcť obrátiť so svojou sťažnosťou alebo reklamáciou, pričom iba výslovné uvedenie tejto adresy spĺňa túto požiadavku. Zákonodarca jasne diferencoval tieto podstatné náležitosti (okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere) v ustanovení § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere diferencoval obsahové náležitosti podľa písmena b/, teda identifikačné údaje veriteľa a písmena c/, teda adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musela obsahovať obe tieto náležitosti, pričom nemožno dospieť k záveru, že ich možno stotožniť. Ak by sa pripustil opak, legislatívne vyjadrenie náležitosti podľa písmena c/, teda uvedenie adresy predávajúceho, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, by strácalo zmysel. Zákonodarca jasne diferencoval tieto podstatné náležitosti, pričom súd nemôže tieto náležitosti stotožňovať (ergo nemôže prisúdiť jednej podstatnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 väčšiu dôležitosť a významnosť, ako inej náležitosti podľa cit. zák. ust.) (rozhodnutie KS v Trenčíne sp. zn. 17Co/22/2019, KS v Trnave sp. zn. 24Co/154/2017, KS v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/27/2020).“ Od vyššie uvedeného názoru odvolací súd nielenže nemá dôvod sa odchyliť ani v posudzovanej veci, ale navyše akékoľvek odlišné zodpovedanie tejto otázky vzhľadom na okolnosti, by znamenalo porušenie princípu legitímnych očakávaní. Postup, či rozhodnutie súdu totiž musí byť predvídateľné (vzhľadom na právnu úpravu) a súd nemôže v skutkovo podobných prípadoch o to viac u identických účastníkov a o tej istej otázke medzi nimi rozhodovať rozdielne. Nemožno tiež opomenúť, že pri rozhodovaní je nutné prijať výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku.

21. Aby bolo možné vyhlásiť úver za bezúročný a bez poplatkov postačuje, aby nebola v zmluve správne uvedená, či absentovala hoci len jedna zákonom stanovená obligatórna náležitosť, k naplneniu čoho v danej veci prišlo.

22. Súd prvej inštancie poskytol teda žalovanému ako spotrebiteľovi náležitú ochranu ex offa, ako mu to vyplýva zo zákonnej úpravy, správne posúdil všetky relevantné otázky a vydal vecne správne a vo výsledku aj spravodlivé rozhodnutie vo veci založené na správnych skutkových a právnych záveroch s ktorými sa odvolací súd plne identifikuje.

23. Pokiaľ žalobca v odvolaní tiež uvádza, že uplatňuje dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (existencia inej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), tiež v ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP (zistený skutkový stav neobstojí pre existenciu ďalších prostriedkov procesnej obrany či útoku, ktoré doposiaľ neboli uplatnené) naplnenie týchto skutkovo nekonkretizuje, čím sú diskvalifikované z odvolacieho prieskumu. V odvolaní nie je konkretizovaná žiadna iná vada, či tzv. novota v odvolacom konaní (nehovoriac o naplnení predpokladov pre jej uplatnenie podľa § 366 CSP), ktoré by indikovali nielen k naplneniu uvedených odvolacích dôvodov, ale vôbec k skúmaniu vecnej správnosti rozhodnutia v ich svetle.

24. Odvolacie námietky žalobcu tak neboli spôsobilé privodiť v prospech neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

25. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia aj v časti o náhrade trov konania - výrok II., podľa § 387 ods. 1 CSP toto v celom rozsahu potvrdil.

26. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému hoci bol v odvolacom konaní plne úspešný, a má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi, vo výsledku právo na ich náhradu nepriznal, keďže tomuto preukázateľne žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).